

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Quàm multa Iosephum oppugnantia non expugnârint?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

dire suos, sed etiam seminarum oculos cauere. Neque enim videre duntaxat, sed etiam videri, est periculorum; & illi quoque, qui nolunt amari adamantur.

IV.

Et vide mihi mulieris impudentiam: *Dormi mecum*, ait. Alijs satis est nutus, satis comior aspectus, haec catapulta fuit, & aperta ad stuprum inuitatio. Neque tamen fortissimam hanc columnam deiecit. Nulla igitur excusatio est, dicere, se fuisse ultro compellatum, negare non potuisse, sicut quidam belli dux Martis æquè in lustris, ac in campis imitator respondit. Quidquid inhonestè petitur, honestè negatur. Obiecit hoc illi exemplum alius. Dixit, se Josephum non esse. Apparebat sanè, nam & de adulterijs gloriabatur. Erat tamen Christianus, erat, cui suus Princeps multos, Deus multa subiecerat, potuit ergo dicere: *Ecce dominus meus, omnibus miki traditus, tam mihi propensus est, ut etiam liberalissimo hospitio, lautissimo conuiuio exceperit, claves ipsas domus obtulerit, nec quidquam est quod non in mea sit potestate, vel non tradiderit mibi, prater te, que vxoris eius es: quomodo ergo possum hoc malum facere, & peccare in Deum meum?* Seruus tunc erat Joseph, nec tamen Dominam veritus est; & Dux talis, Achilles talis, immò tale libidinis mancipium adulteram rogantē non audeat repadiare? Iuuenis erat Joseph, & decorus aspectu, & tamen potuit voluptatem contemnere; tu jam canescens senecio, tu Thersites, tu omnibus morbis obnoxie, fidem vxori tuæ daram non potes seruare; immò ut & adultera fidem irritam reddat, juvas? Non metuis illius maritum, non times deprehendi? immò quid hominem timeres, qui Deum non times? Disce, miser, orare: *Confige timore tuo carnos meas: à judicis enim tuis timui: tunc enim etiam timebis peccare in Deum tuum;* neque annues primis, neque continua-
tis illecebribus, vt de te etiam dici possit: *Huiuscmodi verbis, per singulos dies, & mulier molesta erat adolescenti, & ille recusabat stuprum.*

Adeò invicta erat Josephi constantia. Siquidem, vt illa pertinax erat petendo, ita ille fortis fuit repellendo. Haec virtus ad omnem necessaria est virtutem. Quid enim cœpisse iugat? Gutta una non ludit, multis ipsa faxa cauantur. Nec

Psal. 118.

V.

CCC 2 fortis

Iob. 6. 12.

fortitudo lapidum fortitudo mea, nec caro mea aenea est, inquit ille. Talis fuit & caro Iosephi, & tamen neque magnitudine, neque assiduitate tentationum potuit superari. Nam velut agmine facto in eum tentationes insiluerunt. Erat in eo corpus quidem sanum & vegetum, caro tamen non *aenea*: itaque & natura infirmitas; & iuuentus in libidinem alioqui proclivius; & feminæ petulantis in levitate constantia, forma, authoritas, docta sollicitatio; nunc opibus ac promissis ornata, nunc armata minis procatio; denique præsentissimum periculum, si facinus recaret, vna in eum impetum fecerunt. Quid multis? illa manus iniecit, & vim fecit, ut optatam vim pateretur. Sed ille maluit pallium exnere, quam pudorem. Itaque hoc in manibus mochæ relicto, fugit, exemplo modum docens, hoc peccatum vincendi, quem postea Paulus docuit verbo, cum scripsit:

1. Cor. 6. 18.

S. Hieronym. lib. I. contra Iouinian.

Fugite fornicationem, hoc est, visum, tactum, colloquium feminarum, & omne libidinis obiectum, tanquam contagiosum & venenatum, non minus, quam rabidissimi canis morbum, vñ inquit S. Hieronymus.

VI.

S. Ambros. lib. de Ioseph cap. 5.

Est verò mirabile hoc Iosephi factum, qui, ne heri sui torum födaret, furias insanæ feminæ, & in ijs carcerem mortemque ipsam contempst. Quid enim aliud potuit expectare? D. Chrysostomus ausus est dicere, se magis mirari hoc factum Iosephi, quam tres pueros Hebræos, in fornace Babylonica, illatos permansisse. Sicut enim illi, sic & Ioseph, felix Salamandra, in medijs ignibus illæsus, non adustus, sed purior, integrior, robustior, clariorque effulgit, ut proinde appositè illi acclamari possit, quod S. Dominico (non fundatori Ordinis, sed alteri ex eodem Ordine) in simili temptatione victori acclamarunt dñ mones: *Vicisti, viciisti, quia in igne fuisti, & non aristi*. Hinc D. Ambrosius, *Magnus*, ait, *vir Ioseph, qui venditus servile tamens nesciuit ingenium; adamatus non redamauit; rogatus non acquiesciit; apprehensus au fugit*. Qui cum ab uxore Domini sui conueniret, teneri vestre potuit, animo capi non potuit: ac ne ipsa quidem verba diu passus est: contagium enim judicanit, si diutius moraretur, ut per manus adultere libidinis incentiu transirent. Itaque vestrum existit, crimen excusat. Ille Dominus fuit, qui amantis non excepta